

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľov: **1/ J. B.**, bytom B., **2/ Ing. Z. B.**, bytom B., **3/ J. B.**, bytom T., v dovolacom konaní zastúpení JUDr. H. K., advokátkou, S., proti odporkyni: **E. K.**, bytom B., **o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam**, vedenej na Okresnom súde Nové Zámky pod sp.zn. 10C/101/2005, o dovolaní navrhovateľov proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo dňa 17. februára 2010 sp.zn. 5Co/9/2009, 5Co/10/2009 takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **odmieta**.

Odporkyni náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d v ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 18. marca 2008 č. k. 10C/101/2005-214 v spojení s opravným uznesením zo dňa 10. novembra 2008 č. k. 10C/101/2005-277 bol návrh navrhovateľov 1/ až 3/, ktorým sa domáhali určiť že vlastníkom nehnuteľností vedených pre kat. úz. D. ako parcely registra „E“, evidovanej na mape určeného operátu na liste vlastníctva č. 745 ako pare. č. X - orná pôda vo výmere X m², pare. č. X - orná pôda vo výmere X m², pare. č. X - zastavaná plocha vo výmere X m², pare. č. X - orná pôda vo výmere X m² nie je E. K., rod. B., nar. X (správne X), zamietol a navrhovateľom 1/ až 3/ uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť odporkyni titulom náhrady trov konania sumu 6.926,- Sk do 3 dní po právoplatnosti rozsudku.

Krajský súd v Nitre na základe odvolania navrhovateľov rozsudkom zo dňa 17. februára 2010 sp.zn. 5Co/9/2009, 5Co/10/2009 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu potvrdil. Odvolací súd sa stotožnil so skutkovými zisteniami súdu prvého stupňa aj právnym posúdením veci. Navrhovatelia nepreukázali vlastnícke právo svojich právnych predchodcov k sporným nehnuteľnostiam, teda že e by údaje v katastri nehnuteľností ohľadom vlastníckeho práva odporkyne k sporným nehnuteľnostiam neboli správne. Navyše zdôraznil, že zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu (úradu) je treba po formálnej stránke posudzovať podľa noriem upravujúcich správne konanie, ktoré platilo v čase vydania takého rozhodnutia, t. j. v čase jeho doručenia adresátovi.

Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podali navrhovatelia 1/ až 3/ dovolanie, ktorým žiadali, aby dovolací súd rozhodnutie súdu zmenil tak, že návrhu vyhovie a prizná im náhradu trov konania. Dovolanie odôvodňovali nesprávnym právnym posúdením veci a nevykonaním znaleckého dokazovania.

Odporkyňa navrhla dovolanie odmietnuť pretože dovolanie proti uvedenému rozsudku nie je prípustné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

V prejedávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom.

V zmysle § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.) alebo rozsudok, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.), alebo rozsudok potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

Nakoľko v prejednávanej veci je dovolaním napadnutý rozsudok, ktorým odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa (pričom v jeho výroku prípustnosť dovolania nevyslovil) je nepochybné, že prípustnosť dovolania z § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. nemožno vyvodiť.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.), dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm.a/ až g/ O.s.p., pričom nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení. Osobitne dovolací súd nezistil ani podmienky prípustnosti dovolania podľa § 237 písm.f/ O.s.p..

Nevykonanie dôkazov podľa návrhov alebo predstáv účastníka konania nie je postupom, ktorým by mu súd odnímal možnosť konať pred súdom, lebo rozhodovanie o tom, ktoré dôkazy budú vykonané, patrí výlučne súdu, a nie účastníkovi konania (§ 120 ods. 1 O.s.p.). Ak súd niektorý dôkaz nevykoná, môže to viesť len k jeho nesprávnym skutkovým záverom a teda v konečnom dôsledku aj k nesprávnemu rozhodnutiu, nie však k zmätočnosti rozhodnutia.

Pokiaľ ide o dovolací dôvod navrhovateľov 1/ až 3/, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, dovolací súd poukazuje na to, že nesprávne právne posúdenie veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) považuje Občiansky súdny poriadok za prípustný dovolací dôvod (ktorý možno uplatniť vtedy, ak je dovolanie prípustné), samotné nesprávne právne posúdenie veci ale prípustnosť dovolania nezakladá. Právnym posúdením veci súdom, spočívajúcim v aplikácii hmotnoprávneho alebo procesného predpisu na zistený skutkový stav vyjadreným v rozhodnutí, sa vo všeobecnosti účastníkovi neodníma možnosť uplatnenia jeho procesných práv v zmysle citovaného ustanovenia (viď R 43/2003 a uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 50/2002 uverejnené v časopise Zo súdnej praxe pod č. 1/2003). Právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov je v rozhodovaní Najvyššieho súdu Slovenskej republiky síce všeobecne považované za relevantný dovolací dôvod, ktorým možno odôvodniť procesne prípustné dovolanie (viď § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), zároveň je ale zhodne zastávaný názor, že (ani prípadné) nesprávne právne posúdenie veci súdmi nižších

stupňov samo o sebe nezakladá zmätočnosť rozhodnutia a procesnú vadu konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. (vid' napríklad rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Cdo 102/2004, sp. zn. 2 Cdo 282/2006, sp. zn. 3 Cdo 174/2005 a sp. zn. 4 Cdo 165/2003).

Nakoľko prípustnosť dovolania žalovaného nemožno vyvodit' z ustanovení § 238 a § 237 O.s.p., odmietol Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie podľa § 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 218 ods.1 písm. c) O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa napadnutým rozsudkom odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

Náhradu trov dovolacieho konania odporkyni nepriznal, pretože si ich náhradu neuplatnila.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok

V Bratislave 28. októbra 2010

JUDr. Jana B a j á n k o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť :
Hrčková Marta